

Titel: Frimodige Tanker over Den saa uventede som store Hevnens Dag, den 17de Januarii 1772.

Citation: "Frimodige Tanker over Den saa uventede som store Hevnens Dag, den 17de Januarii 1772.", i *Luxdorpha samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Kwartbindet*, A.F. Stein, [1772], s. 53. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-3_001-shoot-w3_001_003_p53_bZONE1323384/facsimile.pdf (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Luxdorpha samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Kwartbindet

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Gud er med os i Dag (o), saa sagde Jullane,
I Vældige til Strid! gaaer frem paa Verens Bane,
See! her er Eed og Migt, See! der er Krands og Len,
Udfrier Kongen, Mig, Min Søn, og Kongens Søn.
Vor Dagmar, med sin Søn, sig reer for Kongens Veie,
Vaagn, Milde Konge, op, en Sag at overveie,
Dit Liv, Dit Huus, Dit Folk, Din Majestet
gaaer an,
Vel da i Herrens Naam, Han frev sin Christian.
Vor Konge vaagner op, Han seer, betænker, skriver,
Her stander Tankkraft, jeg næsten underlyt bliver:
Min Konge legger sig med en bekymret Haand,
Han vaagner, bliver vâer den frelsende Guds Haand (p).
Saa vaagned Kongen op, og gid Han stedse vaage!
Hans Morgensool vil snart fordrive Nattens Taage,

F 3

Mu

(o) Psalm. 108, 14. Ved Gud vil vi gjøre mægtige Sieminger; og han, han skal undertræde voss Fiender.

(p) Psalm. 3, 6. Se, jeg lagde mig, og sov; Jeg opvaagnede, thi Herren eyholder mig. Psalm. 139, 18. Opvaagner jeg, saa er jeg endnu hos Dig.